

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2021. február 14.

Mandabokor

Istentisztelet

Cím: Pál apostol missziói útjai: Az 1. missziói út viszontagságai

(2. dia) „¹Antiókiában, az ottani gyülekezetben volt néhány próféta és tanító: Barnabás és Simeon, akit Nigernak is hívtak, cirénei Lúcius és Manaén, aki Heródes negyedes fejedelemmel együtt nevelkedett, valamint Saul. ²Egyszer, amikor az Úrnak szolgáltak, és böjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre elhívtam őket. ³Akkor böjtölés, imádkozás és kézzelvetélés után elbocsátották őket. ⁴Ők így a Szentlélektől küldve lementek Szeleukiába, onnan pedig elhajóztak Ciprusra. ⁵Amikor Szalamiszba értek, hirdették az Isten igéjét a zsidók zsinagógáiban. János is velük volt mint segítőtárs. ⁶[...] bejárták az egész szigetet Páfoszig, [...] **(3. dia)** ¹³Azután Pál és kísérői elhajóztak Páfoszból, és eljutottak a pamfíliai Pergébe; János azonban elvált tőlük, és visszatért Jeruzsálembe. ¹⁴Ők pedig továbbmentek Pergéből, és megérkeztek a piszidiai Antiókiába. [...] ⁴²Amikor pedig mentek kifelé, kérték őket, hogy a következő szombaton is beszéljenek nekik ezekről a dolgokról. ⁴³Miután szétszlott a gyülekezet, sokan követték a zsi-

dók és az istenfélő prozeliták közül Pált és Barnabást, akik szóltak hozzájuk, és biztatták őket, hogy maradjanak meg Isten kegyelmében. ⁴⁴A következő szombaton szinte az egész város összegyűlt, hogy hallgassa az Úr igéjét. ⁴⁵Amikor meglátták a zsidók a sokaságot, elteltek irigységgel, és káromolva ellene mondtak Pál beszédének. **(4. dia)** ⁴⁶Ekkor Pál és Barnabás bátran ezt mondta: Először nektek kellett hirdetnünk az Isten igéjét, mivel azonban ti elutasítjátok, és nem tartjátok magatokat méltónak az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk. ⁴⁷Mert így parancsolta meg nekünk az Úr: „Pogányok világosságává teszek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.” ⁴⁸Ennek hallatára örvendeztek a pogányok, és magasztalták az Úr igéjét, és akik az örök életre választottak, mindnyájan hívökké lettek. ⁴⁹Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban. ⁵⁰De a zsidók felfingerelték ellenük a tekintélyes istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukba. ⁵¹Ők pedig lerázták lábuk porát ellenük, és elmentek Ikóniumba.” ApCsel 13,1-6.13-14.42-51.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(5. dia) „Ikóniumban szintén bementek a zsidók zsinagógájába, és úgy hirdették az igét, hogy a zsidókból is, a görögökből is igen sokan lettek hívőkké. ²De azok a zsidók, akik nem hittek, felingerelték és megharagították a pogányokat a testvérek ellen. ³Mégis hosszabb időt töltöttek ott, és bátran szóltak az Úrban bízva, aki bizonyosságot tett kegyelmének igéje mellett, és megadta, hogy jeleket és csodákat vigyenek véghez. ⁴A város népe meghasonlott, és némelyek a zsidókkal, mások pedig az apostolokkal tartottak. ⁵Amikor a pogányok és a zsidók vezetőikkel együtt összefogtak, hogy bántalmazzák és megkövezzék őket, ⁶ők ezt megtudva elmenekültek Likaónia városaiba, Lisztrába, Derbébe és a környékre, ⁷és ott hirdették az evangéliumot. [...] **(6. dia)** ¹⁹Antiókhából és Ikóniumból azonban zsidók érkeztek oda, akik annyira felbujtották a tömeget, hogy megkövezték Pált, és kivonszolták a városon kívülre, mivel halottnak hitték. ²⁰De amikor körülvették a tanítványok, felkelt, és visszament a városba. Másnap pedig Barnabással együtt elment Derbébe. ²¹Miután hirdették az evangéliumot ebben a városban, és sokakat tanítvánnyá tettek, visszatértek Lisztrába, Ikóniumba és Antiókhába. ²²Erősítették a tanítványok lelkét, és bátorították őket, hogy maradjanak meg a hitben, mivel sok nyomorúságon

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

át kell bemennünk az Isten országába. **(7. dia)** ²³Miután pedig gyülekezetenként előljárókat választottak nekik, bőjtölve és imádkozva ajánlották őket az Úrnak, akiben hittek. ²⁴Azután Piszidián áthaladva eljutottak Pamfiliába, ²⁵hirdették az igét Pergében, és lementek Attáliába. ²⁶Innen Antiókhába hajóztak, ahonnan Isten kegyelmébe ajánlva indították el őket a most elvégzett munkára. ²⁷Amikor megérkeztek, összehívták a gyülekezetet, és elbeszélték, milyen nagy dolgokat tett velük az Isten, és hogy kaput nyitott a pogányoknak a hitre. ²⁸Azután hosszabb időt töltöttek ott a tanítványokkal.” ApCsel 14,1-7.19-28.

Szeretett Gyülekezet!

A mai naptól fogva 6 héten keresztül **(8. dia)** Pál apostollal fogunk foglalkozni. A tavalyi esztendőben, augusztus 30-án kezdtük el Pál életével, megismerhettük őt, az ő elhívásának körülményeit, szolgálatba állást, de sajnos a járványügyi helyzet keresztül húzta számításainkat és nem tudtuk folytatni akkor. Mától, ha Isten megengedi, akkor heteken keresztül a 3

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

missziói úttal foglalkozhatunk. Megismerhetjük **(9. dia)** a missziói utakat, Pál szolgálatait, a különböző városokat, ahol megfordult, ahol gyülekezetet alapított. Ezeknek a missziói utaknak a során betekintést nyerhetünk egy-egy városnak, egy-egy gyülekezetnek életébe, azokba a nehézségekbe, amiket el kellett hordoznia Pál apostol szolgálatai folyamán. De felragyoghat számunkra az is a tanulmányozás során, hogy Isten minden viszontagság, nehézség, fájdalom ellenére – melyet Ő az elhívása idején előre meg is mondott Pálnak **(10. dia** „**16Én pedig meg fogom mutatni neki, mennyit kell szenvednie az én nevemért.**” ApCsel 9,16) –, hogyan tudta őt megtartani, erősíteni. Szenvedésben pedig nem volt hiánya. Erre utal az az igeszakasz, amiben így vall a Korintusiakhoz írott levélben **(11. dia)**: **„többször börtönöztek be, igen sok verést szenvedtem el, sokszor forogtam halálos veszedelemben.²⁴Zsidóktól ötször kaptam egy híján negyven botütést,²⁵háromszor megvesszőztek, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést, egy éjt és egy napot há-**

nyódtam a tenger hullámain.²⁶Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztaságban, veszedelemben a tengeren, veszedelemben áltestvérek között,²⁷fáradásban és vesződésben, gyakori virrasztásban, éhezésben és szomjazásban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben.²⁸Ezeken kívül még ott van naponkénti zaklattatásom és az összes gyülekezet gondja.” II Kor 11,23b-28.

Sok mindenen ment keresztül, de Isten mindvégig mellette volt, adott neki erőt a legnagyobb próbatételekben, nehézségekben, nélkülözésekben, megvetésekben. Ha valaki szenvedett a Krisztusért, akkor ő valóban szenvedett és még a halálának a körülményei is megrendítőek voltak, amiről majd később fogunk még hallani az utolsó, római útja során.

A következőkben pedig nézzük meg, hogyan zajlott Pálnak a missziói útjai **(12. dia)**:

- Az 1. missziói útja Kr.u. 45-48 között történt. Ez egy távolságban rövidebb út volt.
- A 2. missziói útja a következő évben, Kr. u. 49-52-ig tartott, ez már – ahogy a térképen is látjuk – kiterjedtebb volt az utazást távolságát tekintve.
- A 3. missziói útja Kr. u. 53-58-ig telt, nagyjából hasonló útvonalon, mint az előző útja volt.

(13. dia) Az első missziói utat ezen a térképen láthatjuk egészen pontosan, hogyan jutott el az akkori utazási lehetőségekkel – legtöbb esetben gyalog – Antióchiából egészen Derbébe, mely városok Ciprus kivételével a mai Törökország területén fekszenek, akkori Római Birodalom része volt. **(14. dia)** Az alábbi videón láthatjuk azokat az állomásokat, melyeket Pál érintett, illetve ahol több időt is töltött.

Antióchiából – a mai Antakya városa Törökországban – utazott Seleuciába – mely ma már egy nem létező város, csupán egy történelmi jelentőségű hely. Ez a távolság 30 km, gyalog nagyjából 6 óra. Majd innen hajózott Ciprus szigetére, Salamis

városába – amely szintén már csak egy történelmi jelentőségű helynek számít, régészeti ásatásokat végeztek és tártak fel ókori épületeket. Ez két part nagyjából 215 km távolságra van egymástól, melyet hajóval tett meg. Salamisből a ma is létező, működő városba, Páfoszba utazott, mely 185 km távolságra van és kb 40 órányi gyalogúttal jár. Erről így tudósít Lukács az ApCselben: „**4Ők így a Szentlélektől küldve lementek Szeleukiába, onnan pedig elhajóztak Ciprusra. 5Amikor Szalamiszba értek, hirdették az Isten igéjét a zsidók zsinagógáiban. [...] 6 bejárták az egész szigetet Páfoszig, [...]**”. Itt újra hajóra szálltak és Pergébe, a mai törökországi Antalya városába utaztak, mely egy komolyabb hajóútnak számított abban az időben, 282 km út volt. Miután megérkeztek a kikötővárosba tovább mentek a ma már csak történelmi jelentőségű, az akkori pizidiai Antióchiába, ez Törökország belsejében fekszik. Ez szintén egy nagyobb távolság gyalog, 200 km, mely 42 óra gyalogút. Itt néhány hetet töltöttek a tudósítás szerint, de az ottani zsidók féltékenyek lettek rájuk, ezért fellázították

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

a népet ellenük és – ahogy olvassuk: „⁴⁹**Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban.** ⁵⁰**De a zsidók felingerelték ellenük a tekintélyes istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból.** ⁵¹**Ők pedig lerázták lábuk porát ellenük, és elmentek Ikóniumba.**”. Ez a távolság Antióchia és Ikónium, mai Konya városa, ez 185 km, mely 38 óra gyaloglást jelentett. Ebben a városban több időt töltöttek, de hasonlóképpen, ahogy az előzőekben, itt is elkergették őket, illetve megakarták kövezni őket, így kénytelenek voltak elmenekülni és Likaónia városba és környékére, Lisztrába, Derbébe és környékére utazott segítőtársával együtt, hogy ott hirdessék az evangéliumot. Ez egy 119 km-es távolság, gyalog egy napi járóföldre volt.

Ha megnézzük a távolságokat, akkor láthatjuk, hogy az akkori közlekedési eszközökkel, lehetőségekkel hatalmas, erőfeletti munkát jelentett.

(15. dia) Antióchia (Antakya) – Szeleucia: 25 km (6 óra)

(16 km) Szeleucia – Szalamis: 215 km

(17. dia) Szalamis – Páfosz: 185 km (39 óra)

(18. dia) Páfosz – Perge (Antalya): 282 km

(19. dia) Perge (Antalya) – Antióchia (Pizidia): 200 km (42 óra)

(20. dia) Antióchia (Pizidia) – Ikónium (Konya): 185 km (36 óra)

(21. dia) Ikónium (Konya) – Likaónia: 119 km (24 óra)

Összesen **(22. dia)** Pál apostol – csak oda több, mint 714 km tett meg gyalog, amely 147 óra folyamatos gyaloglást jelent és 497 km hajóutat tett meg az akkori kor technikai eszközeivel.

Ezekkel az adatokkal betekintést nyerhetünk abba, hogy milyen hatalmas emberi megpróbáltatás volt abban az időben ilyen hatalmas utat megtenni. Nem beszélve arról, ahogy más történelmi feljegyzésekben olvashatjuk, hogy mennyi veszélynek voltak kitéve az út alatt, gyalog, a fogadóknál. Egy ezzel foglalkozó irodalom így ír az akkori helyzetről: „*A fogadók még kevésbé voltak biztonságosak. Egy napi járóföldre – 25*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

km római mérföld (35 km) – követték egymást Kis-Ázsia római útjain. Nagyjából félúton két fogadó között voltak a mutatóknak nevezett kisebb létesítmények, ahol a futárok lovat válthattak. A vendégfogadó épülete egy udvart vett körül három vagy négy oldalról, és a földszinten voltak a közös helyiségek, aludni pedig az emeleten lehetett. A pénzes vendégnek külön szoba járt, de annak, akinek lapos volt a pénztárcája, idegenekkel kellett egy helyiségben aludnia. Hogy hányval, ez attól függött, hogy a fogadós hány ágyat tudott bezsúfolni a szobába, vagy milyen szívvvel volt a földön alvó vendégek iránt. Ha az utazók nem akarták csomagjaikat mindenhová magukkal vinni, őrizetlenül kellett hagyniuk, amíg tisztálkodtak vagy étkeztek. Hogy milyen könnyű volt lopni ilyen körülmények között, ezt nem kell hangsúlyoznunk. [...] Ha a fogadó elhagyatott helyen volt, és a környéken nagyszámú bandita verődött össze, nem sokat haboztak, megtámadták a fogadót, és kifosztották a vendégeket.”
(Jerome Murphy -. O’Connor: Pál története 86. – 87. old).

Különösen az utolsó helyeken kellett sokat szenvednie, erről ő maga így ír a Timótheusnak írt levelében, aki hű munkatársa és segítője volt **(23. dia)**: „**¹⁰Te azonban követőjévé lettél az én tanításomnak, életmódomnak, szándékomnak, hitemnek, türelmemnek, szeretetemnek, állhatatosságomnak, ¹¹üldöztetéseimnek, szenvedéseimnek, amelyek Antiókiában, Ikóniumban, Lisztrában értek. Milyen nagy üldöztetéseket viseltem el, és mindegyikből megszabadított az Úr!**” II Tim 3,10-11.

Ezen a hosszú **(24. dia)** missziói úton sok megpróbáltatásban volt része szolgatársával, Barnabással együtt, de mindvégig az volt a szívében, hogy azon a területen, melyre vezette Isten, hirdesse az evangéliumot. Kis-Ázsia hatalmas területet vette a nyakába, de nem magától, hanem a Szentlélek hívására tette, ahogy olvashatjuk **(24/a dia)** „**Ők így a Szentlélektől küldve lementek...**”. Ebben a missziói útban a leghangsúlyosabb mondat ez, hogy az Isten Szentlelke hívta el erre a szolgálatra. Nem magától ment el, nem kipattant a fejéből, vagy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

felcsapta a térképet, rábökött a földgömbnek egy területére, hanem imádságban megharcolva Isten Lelke hívta el őt erre a szolgálatra és küldte el erre a missziói útra. Ezt azért fontos hangsúlyozni, mert amikor Isten Lelke hív el, állít szolgálatba, akkor az erőt is megadja a nehézségek jövedelekor. Abból pedig az út során volt bőven **(25. dia)**:

- „⁴⁵Amikor meglátták a zsidók a sokaságot, elteltek irigységgel, és káromolva ellene mondtak Pál beszédének.”
- „⁵⁰De a zsidók felingerelték ellenük a tekintélyes istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból.”
- „¹Ikóniumban szintén bementek a zsidók zsinagógájába, és úgy hirdették az ígét, hogy a zsidókból is, a görögökből is igen sokan lettek hívőkké. ²De azok a zsidók, akik nem hittek, felingerelték és megharagították a pogányokat a testvérek ellen.”

- „⁴A város népe meghasonlott, és némelyek a zsidókkal, mások pedig az apostolokkal tartottak. ⁵Amikor a pogányok és a zsidók vezetőikkel együtt összefogtak, hogy bántalmazzák és megkövezzék őket, ⁶ők ezt megtudva elmenekültek Likaónia városaiba, Lisztarába, Derbébe és a környékre, ⁷és ott hirdették az evangéliumot.”
- „¹⁹Antiókhából és Ikóniumból azonban zsidók érkeztek oda, akik annyira felbujtották a tömeget, hogy megkövezték Pált, és kivonszolták a városon kívülre, mivel halottnak hitték.”

Ennyi hányattatást, meghurcoltatást, terhet egyedül Isten elhívásával, a Lélek erejével lehet elhordozni. Ez a sok támadás pedig nem kedvetlenítette el, hanem annál nagyobb szeretettel, erővel végezte a rábízottakat. Nem tántorította el őt semmi, mert Isten állította szolgálatba és egyedül Ő vonhatja ki a szolgálathoz. Nem emberekre tekintett, még akkor sem, ha lenne oka csüggedésre. A Korintusi levélbe megfogalmazott báto-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

rítás olyan nagy erővel bír, amikor azt írja **(26. dia)**: „⁷**Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak: ⁸Mindenütt szorongatnak minket, de nem szorítanak be, kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe; ⁹üldözöttek vagyunk, de nem elhagyottak; letipornak, de el nem veszünk;”** II Kor 4,7-8.

Sok mindenben keresztül ment ezek alatt a missziói utak alatt, de nem csüggedt, hanem engedett Isten vezetésének és így tett meg több ezer kilométert a 3 missziói útja során, majd végül az utolsó római útja során, ahol várta, hogy az ellene szóló ítéletet végrehajtsák.

Ami igazán fontos volt neki, hogy amiért Isten elhívta és szolgálatba állította, az az ügy menjen. És örömet jelentett számára, amikor – ahogy olvassuk ebben a két fejezetben – **(27. dia)** „⁴⁹**Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban.**”.

Pál apostol életéből egyetlen helyzetet se tudunk, ahol az apostol gondolkozott volna, vagy elbizonytalanodott volna szolgálatát tekintve, gondolván, legjobb lenne abbahagyni, vagy elmenni más pályára. Nem fogalmazódott meg benne az sem, hogy Isten ügye kudarcra lett volna bármikor is ítélve. A legnagyobb nehézségek között is rendíthetetlen bizonyosság volt benne, hogy ez győzelmes ügy, és ez előbb-utóbb mindenki számára ki fog derülni, ő pedig most is tudja ezt, amikor minden jel az ellenkezőjére utal.

Pálnak ez a missziói útja (kérem **[28. dia]**, hogy olvassák el ezt a két fejezetet, a 13. és 14. fejezetet, mert a következő héten még részletesebben fogjuk venni) bátorítson bennünket arra, hogy Isten előtt nincs lehetetlen és az övéit megáldja, erőt ad a legnehezebbek közepette is. Isten bátorítson minket, hogy az élő Isten kezében lehessünk használható eszközök az Ő dicsőségére és sok olyan ember üdvösségére, aki ma sem hallott még Jézusról, vagy nem ismeri még vagy sok mindent hallott és sok mindent tud, de az életében ez mégsem mutatko-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

zik meg. Nekünk talán nem kell tartományokba eljutni, nem kell 1000 kilométereket megtennünk, de tudunk-e olyan oda-szántan menni, hirdetni, ahogy Pál és Barnabás tette?! Használjon minket Isten arra, hogy előbbre haladjon általunk is az evangélium ügye!

A következő hétre hadd kérjem tehát a testvéreket, olvassák el újra az Apostolok Cselekedetei 13. és 14. fejezetét, hogy ne ismeretlenül hallgassuk a következő alkalomkor a missziói utak részleteit. Isten segítsen bennünket megérteni az Ő Igéjét!

Imádkozzunk!